

20,000 Rd., og deraf vilde det selvfølgelig afhænge, om man behøvede Suppleringsmaskiner eller ikke. Dersom man vil indvende, at man har kjendt det, saa maa dertil svares, at da vilde man ligesaa vist have kunnet gjøre denne Beregning samtidigt med, at man bestilte Maskinerne, og saaledes have taget Hensyn dertil ved Bestillingen, at man havde faaet Maskinerne leverede i et saadant Forhold, at de havde i deres Arbejde og deres Brug svaret til hinanden. Jeg troer, at den Udvikling, som man allerede ved Hjælp af de Maskiner, man har, har kunnet give denne Fabrikation, vidner om, at de nye Maskiner ikke tør siges at være fornødne. De ere ikke ankomne og have altsaa ikke endnu kunnet gjøre nogen Nytte, men man udvikler allerede en meget betydelig Fabrikation med de Maskiner, man har faaet, og naar det erkjendes, hvad man ifjor i Betænkningen til Haandfkydebaansloven meddeelte, at man under en Krig forholdsviis ikke bruger flere Patroner med Bagladebaan, end man tidligere brugte med Forladebaan, er Diemedet jo med Fabrikationen i en væsentlig Grad naaet, saa at det i alt Fald ikke kan foranledige nogen Foruroligelse, naar man er kommen til det ifjor forlangte Beløb af 200 Patroner pr. Gevær, og dette vil man vistnok inden en rimelig Tid allerede kunne faae med de Maskiner, som man har anskaffet sig. Mindretallet tilraader derfor Thinget at udstemme disse 11,768 Rd., idet man kan forudsætte, at, naar Statsrevisionen faaer dette Spørgsmaal til Behandling, vil den hele Sag ligge langt klarere for. Det vil da først kunne afgjøres tilfulde, hvorvidt Mindretallet eller Fleertallet med Ministeriet har Ret i sin Opfattelse; og selv om man da vil komme til — hvad jeg ikke er utilbøielig til at antage — at erklære sit „faaer at passere“, er det dog en ganske anden Sag, naar Thinget beslutter over dette Spørgsmaal paa en Tid, da det har fuld Klarhed derover, end naar det gjør det nu, da de Oplysninger, som foresligger, aabenbart ikke ere tilstrækkelige til at

motivere Forslaget, idetmindste ikke efter Mindretallets Mening. — Under Nr. 10 foreslaaer Udvalgets Fleertal en Nedsættelse af 48,000 Rd. Dette er ingen Besparelse af 48,000 Rd. Den høitærede Krigsminister fik ved Finantsloven ifjor bevilget mellem 50 og 60,000 Rd. til Leir- og Dislocationsudgifter. Heraf var der den 1ste October bespart noget over 48,000 Rd., og da dette Beløb ikke er benyttet i det Diemed, hvori det er bevilget, søger Ministeriet nu ved Tillægsbevillingsloven Stadfæstelse paa dets modificerede Anvendelse, idet Beløbet, som det fremgaaer deels af Anmærkningerne og deels af Motiverne til Lovudkastet om Dvellsleire, er anvendt til Telte og Prøvehytter. Udvalget har været enigt i at erkjende, at det er nødvendigt at anvende et Beløb, og maaskee ogsaa et saadant Beløb, i dette Diemed; men der har ikke foreligget Udvalget saadanne Oplysninger, at det har kunnet bedømme Hensigtsmæssigheden af dets Anvendelse. Det omtalte Lovudkast har været behandlet af et andet Udvalg, og det fremgaaer ikke af dets Betænkning, hvorvidt det har haft liggende for sig Doverslag og Tegninger til disse Telte og Prøvehytter og overhovedet har underkastet dette Spørgsmaal en nærmere Undersøgelse, eller om dette Udvalg i saa Henseende har stølet paa Finantsudvalget, da det maatte vide, at dette Spørgsmaal om de 48,000 Rd. vilde komme til Forhandling i dette Udvalg. Derfor henstiller Udvalget, at dette Spørgsmaal bliver staaende hen, indtil Revisionen har afgivet sin Betænkning derom. Under Nr. 11, som det vil fremgaae af Betænkningen og af en Skrivelse, som er meddeelt Finantsudvalget og aftrykt i Betænkningen, har Krigsministeren forlangt et Beløb af 10,000 Rd. til midlertidige Forandringer ved Casernerne i Kjøbenhavn. Den nedsatte Commission havde foreslaaet at anvende 20,000 Rd. til dette Diemed, men Krigsministeriet gav den en ny Opgave, der lød paa, at den i sit Forslag ikke maatte gaae ud over 10,000 Rd. Da Betænkningen afgaves, var der ikke indkommet til Finants-